

Št.: 06216-18/2022/24 32011

REPUBLIKA SLOVENIJE
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
Dunajska cesta 56
1000 LJUBLJANA

REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
Dunajska 56, 1000 Ljubljana

Prejeto: 04-07-2023	Sis.z.: 32011
	Pril: —
Št. zadeve: 06216-18/2022-26	Vred: —
Vrednost:	

Obravnavana oseba: Jasna Gabrič, nekdanja županja Občine Trbovlje,
ki jo zastopa:

ODVETNIK DAMIJAN GREGORC
ZELEZNA CESTA 16, SI-1000 LJUBLJANA

zaradi suma kršitve integritete

IZJASNITEV

obravnavane osebe

glede Osnutka ugotovitev o
konkretnem primeru, št.
06216-18//2022/24 32011 z
dne 15.06.2023

1 x

priloge 1-krat

pooblastilo izkazano

Obravnavana oseba je prejela Osnutek ugotovitev o konkretnem primeru, št. 06216-18/2022/24 32011 z dne 15.06.2023 (v nadaljevanju: Osnutek), ter v skladu s pozivom ter določbo 52. člena Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije v roku 7 delovnih dni podaja

i z j a s n i t e v

glede ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije o konkretnem primeru v navedeni zadevi, ki so razvidne iz Osnutka, kot je razvidna v obrazložitvi, ter Komisiji za preprečevanje korupcije

p r e d l a g a ,

da po preučitvi celotne dokumentacije tozadevni postopek zoper obravnavano osebo v skladu s 3. alinejo drugega odstavka 32. člena Poslovnika Komisije oziroma na podlagi 1. alineje drugega odstavka 40. člena Poslovnika Komisije v najkrajšem času ustavi ter prijavitelju naloži v plačilo stroške obravnavane osebe, nastale v predmetnem postopku.

Podredno, v kolikor Komisija ne bo sledila zgornjemu predlogu obravnavane osebe, slednja predlaga zadržanje objave Končnih ugotovitev Komisije do pravnomočne odločitve Upravnega sodišča RS glede predmetne zadeve.

O b r a z l o ž i t e v :

Zoper obravnavano osebo je bil pričet postopek preiskave zaradi suma kršitve integritete uradne osebe v zadevi najemanja odvetniških storitev. Postopek naslovni organ vodi pod št. 06216-18/2022. Dne 15.06.2023 je naslovni organ pripravil osnutek ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije v konkretnem primeru, št. 06216-18/2022/24 32011 in obravnavano osebo z dopisom št.: 06216-18/2022/25 32011 z dne 20.06.2023 pozval, da se o navedbah v osnutku ugotovitev izjasni v roku sedmih delovnih dni od prejema dopisa.

Iz osnutka ugotovitev o konkretnem primeru, št. 06216-18/2022/24 32011 z dne 15.06.2022 izhaja, da naj bi ravnanje obravnavane osebe, tedanje županje Občine Trbovlje, s tem ko je dne 14.05.2019 in dne 24.11.2019 koristila odvetniške storitve Odvetniške družbe Pirc Musar & Lemut Strle, o.p., d.o.o. oziroma Pirc Musar & partnerji, o.p., d.o.o. (v nadaljevanju: *odvetniška družba*) na podlagi danega zasebnega pooblastila z dne 13.12.2017, ki je v istem času že opravljala storitve za Občino Trbovlje, ter dne 09.12.2021 (ponovno) zasebno pooblastila Odvetniško družbo Pirc Musar za zastopanje, ki je v istem času že opravljala storitve za Občino Trbovlje, predstavljalo realno korupcijsko tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, s čimer naj bi ravnala v nasprotju s pričakovanim delovanjem in odgovornostjo odgovorne osebe subjekta javnega

sektorja, navedeno pa naj bi predstavljalo kršitev integritete, kot jo je opredeljevalo besedilo 3. točke 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: *ZIntPK*), ki se je uporabljalo v času posameznega predhodno navedenega dogodka.

Osnutek ugotovitev v konkretnem primeru je nepravilen in nezakonit.

Obravnavana oseba ni delovala na način, ki bi predstavljal kakršnokoli korupcijsko tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, ravnanje obravnavane osebe pa ni nikoli predstavljalo kršitve integritete, kot je opredeljeno v besedilu 3. točke 4. člena *ZIntPK*, saj ni šlo za ravnanje v njeni zasebni zadevi, temveč v službeni zadevi oziroma zadevi, povezani z njeno funkcijo županje.

Določba 3. točke 4. člena *ZIntPK* opredeljuje pojem integritete kot pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi. Definicija poudarja, da je integriteta povezana z delovanjem v skladu z zakonodajo, v okviru pravno dopustnih ciljev ter v skladu z etičnimi kodeksi. Integriteta zahteva, da se oblasti, funkcije in pooblastila uporabljajo na zakonit, etičen in transparenten način, pri čemer se je subjekt dolžan izogibati koruptivnim dejanjem, nepotizmu, zlorabi moči in drugim oblikam neetičnega ravnanja. Navedenega naslovni organ v Osnutku ni ustrezno presodil.

Ustrezno je stališče naslovnega organa, da ravnanje odgovorne osebe subjekta javnega sektorja, ki zasebno pooblasti odvetnika, odvetniško pisarno ali odvetniško družbo v zasebne namene in za zasebne postopke, ki v istem času opravlja storitve za ta subjekt javnega sektorja, predstavlja realno korupcijsko tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, vendar pa navedeno stališče ni in ne sme biti absolutno in ga je potrebno presojsati v vsakem primeru posebej, zlasti pa z vidika vprašanja, ali gre za pooblastilo, ki je v zvezi z javno funkcijo takšne osebe oziroma aktivnostmi, ki jih izvaja v javnem sektorju ali ne. Naslovni organ tega v nadpisani zadevi očitno ni storil in tako ni pravilno in celovito presodil vseh okoliščin konkretnega primera, posledično pa je prišel do napačnih in nezakonitih ugotovitev, na podlagi katerih je ugotovil obstoj realnega korupcijskega tveganja oziroma tveganja za nastanek nasprotja interesov, kar naj bi predstavljalo kršitev integritete s strani obravnavane osebe.

Z zavzetim stališčem naslovnega organa je spregledana tako funkcija obravnavane osebe, ki jo je v času podelitve pooblastila odvetniški družbi imela – bila je županja občine, kot tudi interes, ki ga je obravnavana oseba tedaj s pooblastitvijo odvetniške družbe zasledovala. Ta nikakor ni predstavljal interesa obravnavane osebe iz njene zasebne sfere, temveč se je v celoti navezoval na njeno opravljanje funkcije uradne osebe (županje) v občini. V takšnih okoliščinah je bilo torej podeljeno pooblastilo odvetniški družbi, in sicer za zastopanje interesov Občine

Trbovlje in vpletene uradne osebe - županje. Dejstvo, da je bila torej za zastopanje Občine Trbovlje in obravnavane osebe pooblaščenca ista družba, nikakor ne predstavlja ravnanj kršitev integritete, ravno nasprotno, gre za finančno in časovno utemeljeno, pravilno in tudi ekonomično ravnanje uradne osebe, ki se je na neresnična in za občino (pa tudi za obravnavano osebo kot županjo) škodljiva pisanja, odzvala z angažiranjem pravnih strokovnjakov. Obravnavana oseba pri tem ni zasledovala oziroma ščitila svojih lastnih zasebnih interesov, temveč je poleg interesov občine ščitila in varovala zgolj interese nje v funkciji županje, torej kot uradne osebe v sferi njenih službenih ravnanj, zaradi česar tudi stroškov vezanih na varovanje interesov županje obravnavana oseba ni bila dolžna nositi sama. Pri tem obravnavana oseba poudarja, da potrebe po ščitenju interesov obravnavane osebe kot županje ta sploh ne bi imela, v kolikor ne bi nastopala v funkciji županje občine. Dodatno in zgolj iz previdnosti obravnavana oseba že na tej točki poudarja, da si interesi pravne osebe (Občine Trbovlje) in obravnavane osebe kot funkcionarke pri tem niso nasprotovali.

Tudi v sodni praksi obstoji stališče, na katerega je sicer obravnavana oseba v postopku predhodno že opozorila, in sicer, da je ugled pravne osebe lahko okrnjen zaradi neresničnih trditvev o fizičnih osebah, ki v pravni osebi opravljajo pomembno funkcijo (sklep Vrhovnega sodišča RS, opr. št. II Ips 354/2009 z dne 13.05.2010). Funkcija županje v občini pri tem nedvomno predstavlja pomembno funkcijo v pravni osebi. Pravna oseba namreč kot umetna tvorba v zunanjem svetu nastopa prek fizičnih oseb, ki tvorijo njen personalni substrat. Predstava javnosti o ravni ugleda pravne osebe je zato nujno in neločljivo povezana s predstavo o ugledu teh fizičnih oseb. Neresnične trditve o teh fizičnih osebah (zlasti če so povezane z njihovim položajem v pravni osebi) zato hkrati krnijo ugled fizičnih oseb in ugled pravne osebe, posameznik, ki opravlja pomembnejšo funkcijo v pravni osebi, pa je tako upravičen hkrati braniti tako interese pravne osebe kot svoje lastne interese, ki izhajajo iz njegove funkcije v pravni osebi, in sicer s pomočjo istih pravnih strokovnjakov. Iz okoliščin konkretnega primera je jasno, da torej ne obstaja realno korupcijsko tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, ki naj bi po mnenju naslovnega organa predstavljal kršitev integritete.

Obravnavana oseba poudarja, da se (je) interes županje in občine v konkretnem primeru v celoti prekriva(l), česar naslovni organ v konkretnem primeru očitno ni presodil pravilno. Kot že izpostavljeno predhodno, je v konkretnem primeru obravnavana oseba kot nosilka funkcije županje (in zgolj zaradi opravljanja funkcije županje) najela odvetniško družbo za zaščito ugleda in interesov občine, odvetniško družbo pa je hkrati pooblastila, da je hkrati zastopala tudi interese obravnavane osebe kot županje, saj so se ti medsebojno prekrivali in so bili medsebojno prepleteni. Pri tem dejstvo, da se obravnavana oseba na pooblastilo fizične osebe ni podpisala z nazivom županje, slednjega ne spreminja, sploh pa ne predstavlja kakršnegakoli korupcijskega tveganja oziroma tveganja za nastanek nasprotja interesov, kar bi lahko predstavljalo kršitev integritete. Naslovni organ pri tem torej v celoti spregleduje dejstvo:

- da do potrebe po pravni pomoči odvetniške družbe obravnavani osebi sploh ne bi prišlo, v kolikor obravnavana oseba ne bi bila nosilka funkcije županje občine ter
- da je s pooblastitvijo odvetniške družbe obravnavana oseba vsekoli nastopala kot županja, torej kot uradna oseba za varovanje interesov županje in ne kot fizična oseba za varovanje svojih zasebnih interesov oziroma zasebnih interesov, ki ne bi bili povezani s pravno osebo in funkcijo obravnavane osebe v tej pravni osebi - občini.

Obravnavana oseba tako poudarja, da je kot županja (uradna oseba) odvetniško družbo v imenu občine pooblastila za pripravo odziva na neresnična in škodljiva pisanja v medijih za občino, pri čemer je hkrati povsem legitimno in skladno z zakonom ščitila tudi svoj lasten ugled in dobro ime kot županje. Potreba po pravni pomoči se je namreč pojavila zgolj zaradi njenega položaja županje v Občini Trbovlje. V kolikor obravnavana oseba navedene funkcije ne bi zasedala, potrebe po pravni pomoči sploh ne bi bilo, s tem pa je jasno, da je ravnanje obravnavanje pravne osebe, ko je ta pooblastila odvetniško družbo, neposredno povezano s funkcijo, ki jo je obravnavana oseba opravljala in da je bila pravna pomoč potrebna za zaščito javnega interesa in ugleda občine.

Z ravnanjem obravnavane osebe je bil torej zgolj zaščiten javni interes (ohranjanje dobrega imena in ugleda občine ter odzivanje na neresnične navedbe v medijih), hkrati pa ščitena tudi osebni interes obravnavane osebe v vlogi županje – tj. kot funkcionarke (in ne fizične osebe posameznice), kar je sovpadalo z javnim interesom, pooblastilo odvetniški družbi pa tako ni bilo podano v navzkrižju z javnim interesom, kot želi v Osnutku to napak prikazati naslovni organ.

Naslovni organ v konkretni zadevi torej povsem napačno presoja konkreten primer in nasploh status obravnavane osebe kot fizične osebe, povsem spregledujoč njeno funkcijo znotraj Občine Trbovlje. Ne držijo torej ugotovitve naslovnega organa, da naj bi obravnavana oseba zasebno pooblastila odvetniško družbo, ki je v istem času že opravljala storitve za subjekt, v katerem je ta oseba odgovorna oseba, saj je do pooblastitve odvetniške družbe prišlo prav na podlagi opravljanja funkcije županje in zgolj v zvezi z njo. V konkretnem primeru torej ni prišlo do nasprotja interesa med zasebnim in javnim, zaradi česar ni ustrezna argumentacija, ki jo je naslovni organ uporabil v Osnutku. Naslovni organ se namreč tekom celotnega Osnutka sklicuje na sodbe, v katerih je bil ugotovljen obstoj nasprotujočih si zasebnih interesov posameznikov na posameznih funkcijah z javnimi interesi, kar kot poudarjeno že predhodno, za konkretni postopek ni uporabljivo, saj ni šlo za primerljive primere.

Obravnavana oseba sicer v grobem ne nasprotuje niti navedbi naslovnega organa v Osnutku, da je plačilo v okviru zasebnega pooblastilnega razmerja stvar stranke in odvetnika, medtem ko gre pri plačilu za pravne storitve, opravljene po

pooblastilu subjekta javnega sektorja, za javna sredstva. Navedeno v večini primerov drži, vendar pa je potrebno v sklop pravnih storitev opravljenih za javni subjekt, ki so krita iz javnih sredstev, šteti tudi plačila za pravne storitve, opravljene za funkcionarje javnega subjekta, ki se navezujejo na njihovo funkcijo znotraj javnega subjekta, te pa naslovni organ očitno presoja napak, kot že pojasnjeno predhodno. Posameznik namreč brez opravljanja dela na dotični funkciji pravne pomoči v takšni zadevi sploh ne bi potreboval, saj do nje (zadeve) objektivno ne bi moglo priti.

Ozkogledni in pavšalni so torej zaključki naslovnega organa, ki so predstavljeni v Osnutku, na njihovi podlagi pa je mogoče ugotoviti, da naslovni organ konkretne situacije ni presojal celovito in je tako iz presoje izpustil za zadevo bistvene elemente pooblastilnega razmerja v zadevi. Kljub ugotovitvi naslovnega organa, da je obravnavana oseba pooblastila odvetniško družbo, vezano na zadevo, ki se je nanašala na izvajanje njene javne službe, se do slednjega dejansko naslovni organ ni konkretno opredelil in je povsem pavšalno in bez dejanske in pravne podlage napravil zaključke v smeri, da je bilo pooblastilo odvetniški družbi s strani obravnavane osebe podano zgolj iz razloga zasledovanja zasebnih interesov, kar pa ne drži. Kot že poudarjeno, je šlo za interese obravnavane osebe v njeni javni funkciji, ki so bili torej tesno in neločljivo povezani z opravljanjem funkcije županje, v postopkih pa je bila tudi obravnavana oseba izpostavljena kot županja Občine Trbovlje – torej kot oseba v funkciji javnega subjekta in ne kot oseba zasebnega prava.

Hkrati obravnavana oseba opozarja tudi na 23. člen Ustave RS (pravica do sodnega varstva) ter na 22. člen Ustave RS (enako varstvo pravic) in na 25. člen Ustave RS (pravica do pravnega sredstva). Namreč na koncu postopka bo Komisija (brez že omenjenih procesnih jamstev) izdala Končne ugotovitve, ki ne omogočajo vložitve zahteve za sodno varstvo, temveč zgolj tožbo v upravnem sporu (ki nima suspenzivnega učinka).

Posledično obravnavana oseba Komisiji predlaga, da v kolikor Komisija ne bo sledila predlogu obravnavane osebe in postopka ustavila, upošteva določbo 221. člena ZUP odloži objavo Končnih ugotovitev do pravomočnosti odločitve v upravnem sporu, ki jo bo obravnavana oseba v primeru negativne odločitve Komisije primorana sprožiti.

Takšne Končne ugotovitve (v kolikor bodo sledile Osnutku) namreč ne bodo temeljile na pravilno in popolnoma ugotovljenem dejanskem stanju, hkrati pa bodo posledica nepravilne uporabe materialnih predpisov. Nenazadnje bi objava takšnih Končnih ugotovitev obravnavani osebi povzročila škodo, predvsem v nematerialnem smislu, ki je ne bi bilo mogoče kasneje odpraviti.

Ljubljana, 30.06.2023

Jasna Gabrič, nekdanja županja
Občine Trbovlje

Stroškovnik:

- izjasnitev (tar. št. 33) 500 OT
- materialni stroški 2%
- DDV (vpogled v evidenco FURS) 22%

30.06.2023 15:55
0,060kg
33497

LUBLJANA SLOVENIJA
Pogodba

postu
130
lubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

DUNAJSKA CESTA 56

1000 LJUBLJANA

06216 - 18/2022/24 32011